

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

In veacul civilizației

Deși suntem în veacul al XX-lea veacul civilizației, când avem de toate și astfel ar trebui să ne bucurăm de pace, belșug și liniște, pâinea cu care se hrănește lumea, este „pâinea întristării” a sbuciumului și durerii.

Niciodată n'a fost mai multă frământare în lume ca acum.

Trăim ca pe un vulcan care amenință să erumpă în toată clipa.

Nemulțumiri grave, neliniște, înarmări și vești de războaie pe tot locul. Fiecare se teme de vecinul său și pân-dește orice mișcare din curtea lui.

Se adevărește încă odată că civilizația nu l-a putut face pe om mai bun. Cultura nu l-a schimbat. Cel mult i-a ascuțit mintea și i-a cizelat nițel purtările. Sufletul, inima omului modern, a rămas aceeași: ticăloasă și rea, plină de poftă și întinăclune, cu gândurile îndreptate în fiecare zi numai la rău. (Facere 6,6)

Războaiele moderne sunt o grozavă dovadă de „binefacere” civilizației care s'a smuls din ascultarea de Dumnezeu și cuvântul Său.

Toate uneltele și mașinile moderne sunt ca o armă ajunsă în mâna unui nebun, care ucide pe toți care-i întâlneste în cale.

Indreptarea? Nu poate veni decât de sus, prin întoarcere și pocăința oamenilor față de Dumnezeu. Noi prin firea noastră suntem răi, plini de păcate oricât ne-ar fi cioplit cultura și civilizația. Singur Dumnezeu ne poate schimba inima. Prin El putem deveni buni, iertători, miloși, iubitori și credincioși — ceace se pare e ceva mult, prea mult pentru creștinii moderni de azi.

I. M.

Antihristul din Rusia

Chipul de mai sus nu este o închipuire ci din nenorocire înfățișarea unui trist și cutremurător adevăr ce se petrece sub ochii noștri,

Cine n'a auzit de bolșevismul din Rusia, de lucrarea năprasnică a celor fără Dumnezeu cari conduc această țară de peste 20 de ani — cari fac totul, ca să pustiească credința în Dumnezeu și să distrugă cu totul „mitul” religiei?

În răstimpul celor peste două decenii de când se războiesc cu Dumnezeu, au căzut sub sabia Neronilor bolșevici, mii și mii de credincioși, episcopi, preoți și laici, din pricina credinții lor în Dumnezeu. Alții putrezesc prin închisori și prin minele Siberiei.

În locul crucii pe care au călcat-o în picioare, rușii au drept „semn” la care se închină, ciocanul și secera.

Toate acestea adevăresc din plin spusele Scripturii. În Rusia domnește și lucrează antihristul.

Copilașilor este ceasul de pe urmă. Și după cum ați auzit că are să vină antihrist, să știți că acum s'au ridicat mulți antihriști: prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă (1 Ioan 2,18).

Dar puțin, timp este și Cel ce Vine, va veni. Acesta va zdrobi capul balaurului, aruncându-l în Adânc.

Și prăbușirea aceasta va fi mare!..

I. Mărturie

Frați creștini, gazeta asta luptă pentru-o cauză mare,
Pentru Cauza Mântuirii sufletelor din pierzare.
Puneți deci cu toții mâna, răspândiți a ei lumină,
Să facem din țara noastră ROMÂNIA CEA CRESTINĂ.

Un Semn mare

Se povestește că în războiul trecut, câțiva soldați germani ajunseră să fie înconjurați de o companie de ruși. Comandantul rușilor strigă nemților să se predea căci altcum vor fi perduți. Răspunsul nemților a fost un foc năprasnic tras în ruși.

La asta rușii luară la țintă din toate părțile micul adăpost al nemților și au tras până l-au făcut praf. Nemții cheltuiseră și ultimul cartuș.

Atunci ruși dădură năvală asupra lor — dar nu mai găsiră în adăpost decât câteva trupuri moarte — și un ofițer care se svârcolea în sânge.

Comandantul rușilor l-a întrebat:

— Nați văzut câți eram de mulți noi? — dece nu v'ați predat?

Ofițerul german, cu ultima sforțare se ridică și arătându-și pieptul decorat cu „Crucea de război” răspunse:

— Cine poartă aceasta, moare, — dar nu se predă.

Fiecare națiune, fiecare popor, fiecare idee își are eroii săi. Eroii, a căror fapte vor rămânea pe veci ca o pildă mare și ca un îndemn pentru cei ce vor veni să-i urmeze.

Ce minunată pildă de eroism național a dat și acest ofițer german. El știa că poartă semnul biruinței pe piept — și nu s'a predat nici în fața morții. Este aceasta un exemplu mare și pentru noi luptători Domnului, cari peși purtăm Semnul cel mare al Biruinții lui Isus Biruitorul, noi ne lăsăm de-atâtea ori, și așa de lesne, prizonieri, ai vrășmașului.

Este un exemplu și o mustrare pentru noi, cari deși știm că avem un Impărat care veșnic e Biruitor, ne pierdem adesea nădejdea și umblăm să facem pace cu vrășmașii Lui.

(Continuare în pagina 2-a)

IN MĂRTURISIREA EVANGHELIEI (Matei 10,32-38)

Ceva în legătură cu Evanghelia de Duminică.

Acum Duminică aveam la rând evanghelia dela Matei cap. 10 vers 32-38. E scurtă acea evanghelie, dar e atât de minunată și mult cuprinzătoare că din fiecare verset s'ar putea scrie nu un tâlc, ci o carte întreagă de predici.

Să o citim pe scurt.

„Pe oricine Mă va mărturisi“

Pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu carele este în Ceruri“ ...

Se desprinde din acest cuvânt că oricine poate mărturisi pe Domnul. Că oricine este dator chiar, să-L mărturisească înaintea tuturor. În mărturisirea aceasta se poate face nu numai prin scris, ori prin predici și vorbiri strălucite. Mărturisirea care ne-o cere Domnul e cea a faptei. E sfânta și marea mărturisire pe care o face, și trebuie să o facă fapta bună în fiecare clipă și la fiecare pas.

O faptă bună — cât de mică, un zâmbet prietenesc, o strângere caldă de mână, o privire iubitoare, un ajutor cât de neînsemnat — moaie de multe ori inimi și face de multe ori pentru Domnul cât n'ai fi putut face cu vorba, poate niciodată. Fraților, folosiți această mărturisire, „Ca oamenii văzând faptele voastre să laude pe Tatăl cel din Ceruri“.

Mărturisirea aceasta o puteți face oricare, oricui, oricând.

„N'am venit s'aduc pacea“ ...

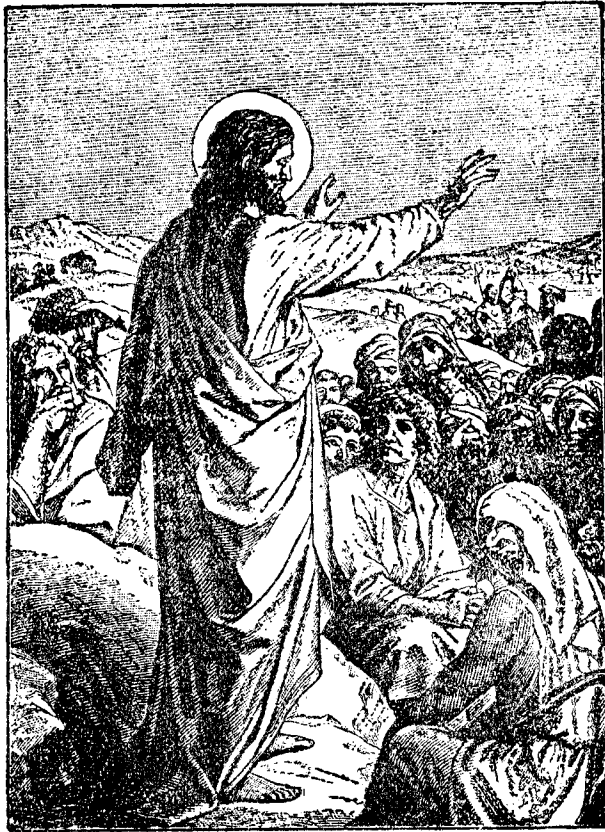
Așa a mai spus Mântuitorul: „Să nu credeți că am venit s'aduc pacea... nu, ci sabia“ ...

Așa a fost și așa va fi până la sfârșit. Biblia amintește în multe locuri că ori pe unde mergea Mântuitorul se formau două tabere, se desbinau oamenii în două tabere: „Și s'a făcut desbinare în norod din pricina Lui“ (Ioan 7,43).

Și tot așa oriunde se vor ivi luptători de-ai Lui, acolo va fi „sabia“ desbinarea, luptă cu lumea. Luptătorii Lui nu vor avea — și nici nu trebuie să aibă! niciodată pace cu lumea.

O, dar celor ce sânt și vor fi ai Lui, le-a lăsat o pace „pe care nimeni nu le-o poate lua“ (Ioan 14,27). Pacea sufletească pe care lumea n'o poate nici da, nici lua. Și o, ce dulce și minunată este pacea aceasta. Toate bogățiile și onorurile lumii nu pot da prețul ei.

Și totuși... unii din cei ce se chea-

mă luptători ai Domnului îi auzi mereu bocindu-se și văietându-se că n'au pace cu lumea ca înainte.

Luptători ai Domnului voiți voi pacea cu lumea și oamenii lumesti? atunci nu sântei ai Lui: El a adus „sabia“.

Vă întoarceți voi înapoi din luptă? Atunci nu sântei ai Lui! — El a zis „cine pune mâna pe plug și nu mai privească înapoi“.

„Cine iubește mai mult“ ...

El a mai zis: Cine își iubește mai mult tata ori mama ori copiii ori avuția și chiar viața aceasta — mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine“.

Ca să-L iubești pe Domnul, ca să-L poți iubi cu adevărat, trebuie să renunți și să te lapezi într-o anumită măsură de tot altceva ce a avea mai drag pe lumea aceasta. Iubirea Lui, dragostea și ascultarea de El, trebuie să treacă peste: tot ce i-ar sta în cale. Noi trebuie să ne predăm cu totul Lui. Viața noastră să fie mereu o lumină, aprinsă din Soarele Dragostei care este El. El ne-a răscumpărat, prin El am fost mântuiți, El Singur are drept deplin asupra noastră.

Iată deci se cere să-L iubim mai mult pe El chiar decât pe cei mai

dragi ai noștri. De-alfel noi nici nu-i putem iubi cu adevărat nici pe ai noștri, decât atunci când îi iubim cu adevărat pe Mântuitorul.

Față de toate „iubirile“ din lume noi trebuie să păstrăm o măsură. Față de Domnul însă, toate trebuie să le avem ne măsurate! Și iubirea și curajul și răbdarea și credințioșia — totul.

Copilași ai Domnului! iubiți voi așa pe Domnul? — S'au iubirea voastră față de El merge numai până acolo unde începe interesul sau războiul cu lumea, sau altă iubire?..

O, atunci n'ați fi vrednici de El! — dea Tatăl ceresc să nu fie așa!

„Cine nu-și ia crucea“ ...

Așa ne-a viut Mântuitorul și așa ne vrea: cu crucea noastră să mergem după El. Cu năcazurile și greutățile vieții acesteia, pe care fiecare le avem într'un fel sau altul, într'o măsură mai mare sau mai mică, să pășim pe urmele Lui.

Să avem în fiecare clipă în fața noastră chipul Lui blând, și ne întrebăm clipă de clipă ce ar face El în locul nostru? — și să facem ceea ce ne spune conștiința noastră curată, că ar face El

Sânt însă unii credincioși cari

umblă uneori să „taie din cruce“ Să se scape de anumite pădici, su motiv că — „așa vor putea slugi mai bine Domnului“.

Alții îndată ce au ceva supărări în familie caută să se scape de „crucea din casă“ îndreptându-se la asta că „așa vor putea face mai mult pentru Evanghelie“. O ce șoaptă vicieană a Satanei este aceasta. De multe ori sub aceste scuze „evangelice“ se ascunde cel mai urât păcat.

Domnul însă nu ne zice așa! Nu ne cheamă după El — fără cruce. Nu ne spune să ne lepădăm sau să ne tăiem noi din cruce pentru a-L putea urma mai cu ușurință. Șoapta asta e a lui Satan prefăcut în „înger de lumină“.

Vestitori ai Domnului, băgați de seamă! Satan de multe ori se furișează cu ispita aceasta spre sufletele voastre. Cuvântul Domnului însă e lămurit: „Cine nu-și ia crucea... nu-i vrednic de Mine“.

Iar păcatul, cu atât e mai grozav cu cât îl faci „în nume de Domnului, pentru Evanghelia Lui“.

Să ne ajute Tatăl Ceresc și Bunul nostru Mântuitor, să putem mărturisi bine și cu folos Evanghelia Lui totdeauna, tuturor, Amin

T. Dar

Un Semn mare

(continuare din pag. 1-a)

Vrem să facem pace peste voia Lui.

Dacă iubirea de patrie a dat și da mereu eroi și martiri, cu cât e mai prejos iubirea de Hristos? cu cât e mai prejos Nădejdea Biruinții Lui?

Noi ar trebui să nu ne îngrozim niciodată de nici un val, de nimic din ce ne-ar putea face lumea. Ar trebui să suferim orice chiar și moartea pentru El și Biruința Lui spunând mereu:

Cine poartă în inimă Semnul Lui, Jertfa Crucii Lui, moare, dar nu părăsește lupta, nu face pace cu vrășmașul.

Așa facem noi?

T. D.

Răsplata purtării crucii

Un om credincios se ruga plângând într'o seară: Preabunul meu Mântuitor Isus, crucea pe care mi-ai dat-o s'o port e prea grea. Greutatea mea e prea mare! N-o mai pot duce! Mântuitorul meu te rog cu lacrimi, ia-mi-o și dă-mi alta mai ușoară..

Peste noapte el avu un vis cutremurător. Se făcea că stătea la poala unui munte, că vedea pe Mântuitorul și-l ruga să-i ușureze crucea. Vino după Mine! — îi grăi Domnul și ducându-l într'o magazie mare, îi arătă o grămadă de cruci zicându-i: „alege-ți care vrei s'o porți“.

Și s'a apucat omul să aleagă crucea cea care va fi mai mică. Într'un târziu și-a aflat una care a crezut el că e mai ușoară și a zis: Doamne dacă trebuie să port și eu o cruce, apoi te rog, dă-mi-o pe asta!

Bine fiule, i-a răspuns Domnul, ia-o!

Când s'a uitat însă omul mai bine, a văzut că era tot crucea pe care o luase el înainte. S'a cutremurat în fața ei, apoi cu ochii plini de lacrimi, resemnat, a ridicat-o pe umeri și a început să suie pe munte în sus.

Când a văzut Mântuitorul aceasta s'a aplecat blând de-asupra lui, i-a luat crucea cea grea, l-a sărutat pe față și i-a pus pe cap o cunună de aur. Din noaptea aceia, omul n'a mai cârtit împotriva Crucii, ci a dus-o împăcat ori cât era de grea...

Luntraș vrăjit...

Indurerat Stăpân al Milei,
Isuse veșnic Dumnezău,
Vâslesc pe Marea Suferinții
Luntraș vrăjit de chipul Tău.

Departe'n zarea înroșită
Te văd întins și azi pe lemn;
Se 'ntinde pân'la mine umbra
Mult-pătimirii Tale Semn.

Și 'ntinsa crucii Tale umbră
Cât două mii de ani de chin!
Pe mii de mări însemnă calea
Pe care cătră tine vin.

Și cum din încheștarea morții
Eu viu rânit și suferind

Sfârșit, cu mâinile-- amândouă
Potirul inimii — 'Ți întind:

Mai las' să cadă 'n el Isuse
Un strop din Viul Tău Isvor
S'aline-atâta suferință
Și-atâtea rane câte-l dor.

Cu luntrea vieții sfâșiată
Mă 'ntorc Isuse Dumnezău
Aș vrea să Te mai văd odată
Mi-așa de dor de Chipul Tău.

T. Dar

Un idol al femeilor de azi: moda

„Fiul omului, oamenii aceștia își poartă idolii în inimă...“ Ezechiel 14, 3.

Trăim într-o lume care se numește „creștină“, care poartă numele scump al Mântuitorului lumii. Dar o Doamne! te cuprinde jalea, când vezi și trebuie să spui, că „creștinismul“ celor mai mulți „creștini“, e cel mai autentic păgânism. În locul închinării celei adevărate cucerite Domnului, vezi peste tot o lume închinătoare la idoli. Pe se ruinele creștinismului de nume, înfiorătoare se ridică o nouă păgânătate; nu însă cea a minții întunecate a idoloilor morți, ci păgânătatea și idolatrizarea plăcerilor, desertăciunii, păcatului.

Un astfel de idol, este pentru lumea femeilor de azi, *moda*. Fiică a mândriei, nepoată a lui Satan, acest idol, e un „dumnezeu“ special al lor, al femeilor, căruia îi slujesc cu o credință care face de multeori de rușine, pe adevăratul credincios.

E teribil chiar, să vezi, câtă ascultare i-se dă acestui „dumnezeu“. Orice prostie inventată de casele de modă (templele acestui idol), e purtată cu nespuse mândrie de către „credincioase“. O schimbare în cutare sau cutare fel de îmbrăcăminte, e literă de evanghelie pentru ele. Orice caraghioslăc e purtat cu „sfințenie“ dacă e „la modă“.

Și să zici cel puțin, că prin grija aceasta exagerată, de a fi veșnic la modă, femeile și-ar atinge lumescul lor scop: de a fi cât mai frumoase. Dar nici măcar folosul acesta nu-l au. Din contră e mai mult caraghioasă decât frumoasă!

În schimb, cât de frumoasă în cuviințioșia ei, este simplitatea. Într-una din zilele trecute, mă aflam în apropierea unei stațiuni de autobuz.

Între alții așteptau și două tinere domnișoare surori. Cea mai tânără, era așa de simplă și cu viincios îmbrăcată, încât inspira respect. Cealaltă în schimb, era cum nu se poate mai închipuită, în toată înfățișarea ei. În timp ce stam și mă gândeam câtă ușurătate poate sălășlui și într'un cap care se crede învățat, cineva de lângă mine zise, arătând spre domnișoara cea mândră: „la te uită la domnișoara de co'o! Parc'ar fi una

d'alea dela circ!“ Și... chiar așa și era.

Dacă, omenește numai, privind lucrurile și trebuie să le vezi astfel, cum vor arăta ele oare, în lumina cuvântului lui Dumnezeu! Sf. Scriptură — știm — ne arată clar, că închinătorii la idoli, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu (Apoc. 22 15). Pe lângă aceasta apoi, exagerata gătire și împodobire a corpului, nu-și poate avea isvorul, decât în două cazuri: *mândria și dorința de a plăcea lumii*. Iar cel ce voiește a plăcea lumii, devine vrășmaș lui Dumnezeu „căci prietenia lumii este vrășmășie cu Dumnezeu“ (Iacov 4, 4. I Ioan, 2, 15). Cuvântul lui Dumnezeu osândește aceste lucruri: Pentru că fiicele Sionului — zice profetul Isaia — sânt mândre și umblă cu gâtul întins și cu priviri poficioase, pentru că pășesc măruntel. Domnul va pleșuvi creștetul capului fiicelor Sionului“ (Isaia 1, 16-17).

Care va fi deci poziția și purtarea unei copile a Domnului, față de mândria și moda lumii? Apoi ea, va sta și în aceasta privință pe temelia Cuvântului lui Dumnezeu, Ea va disprețui toate „lăudăroșiile“ lumii. Nu se va face roabă modei, deoarece ea nu voiește „să aibă alt Dumnezeu“ decât pe Domnul. Moda ei de totdeauna va fi aceea de a căuta să placă lui Dumnezeu. Ori-care ar fi moda timpului, ea va căuta să se inspire în îmbrăcăminte și în tot felul ei de-a fi, din duhovniceștile regule arătate la I Tim. cap. 2, vers 9 și 10 și I Petru cap. 3, vers 3 și 4.

Soră iubită în Domnul! Cauți tu ca și în îmbrăcăminte să fii plăcută lui Dumnezeu și să faci voia lui?

I. Căluză

PĂSTORUL BUN

Vai de păstorul ce doarme și-și urăște turma sa!
Intră lupii fără frică și vai, fac prăpăd în ea.
Oile lui risipite, plâng de foame, plâng și mor,
Blestemând mereu viața, blestemând păstorul lor.

Dar ferice de păstorul ce veghează tot mereu.
Și-și povățuiește turma pe calea Lui Dumnezeu!
Turma mulțumește pururi Tatălui din cerul sfânt
Ca au un păstor cuminte și 'nțelept pe acest pământ;

Iar la Dreapta judecată oile vor zice-așa:
„Răsplătește-ne păstorul, Doamne dă-i cununa Ta!
Căci el ne a iubit pe lume, calea Ta ne-a arătat
Și cu lacrimi multe, multe lângă cruce ne a chemat“.

I. Tărie

Fără Tine Damne...

Ori încotro se întoarce inima omului și oricât de frumoase sunt toate cele în care ea voiește a se destăta,—afară de Tine nu va găsi decât durere.

Pentru că fără de Tine Doamne, toate lucrurile Tale ar deveni nimic; se nasc și se nimicesc. Născându-se, încep a viețui, cresc pentru că să se desăvârșească și desăvârșite îmbătrânesc și pier. Pentru că toate se învechesc și toate pier.

Așa că atunci când se nasc, cu cât se nizuiesc mai repede ca să ajungă desăvârșirea, cu atât mai repede se grăbesc să piară.

De-aceia, Te rugăm, Dumnezeu, nu lăsa să ni-se lipească inima noastră de simțurile și îndemnurile acestui corp, pentru că acestea duc la moarte iar inima care iubește, rămâne rămâne sfâșiată. Sufletul caută în ele odihnă, fiindcă le iubește,

dar n'o află pentru că el e veșnic iar ele trecătoare.

Doamne Dumnezeule, fă să ne alipim numai de Tine, să trăim numai în voia Ta — Amin.
(după sf Augustin)

Iubiți pe vrăjmașii voștri faceți bine celor ce vă urăsc.

Era în timpul revoluției franceze. Mulți credincioși plătiră atunci cu viața credința lor.

Un preot credincios, urmărit de un revoluționar, căută să scape cu fuga. Ajungând la un râu, sări în apă și trecu înnot pe celalalt țărm.

Urmăritorul sări și el în apă, dar neputând să înfrunte țaria apei, fu apucat de valuri și era în primejdie să se inee.

Atunci preotul sări în apă, și cu prețul vieții sale scăpă pe vrăjmașul său dela înec, împlinind atât de minunat cuvântul Evangheliei Domnului.

Fă și tu asemenea.

Supunere lui Dumnezeu

Intr'o zi de Duminecă un păstor a plecat în parohie pe o zi întreagă. În lipsa lui fica, și fiul lui s'au îmbolnăvit și au murit de-o boală grabnică. Seara, păstorul s'a rentors în familia sa.

— Unde sunt copiii întreabă el întrând în casă.
— Au plecat la școală — răspuse liniștit mama.
— Eu viu dela școală — nu i-am văzut
— Ei au plecat la Tatăl pentru că ei iubesc pe Tatăl.
— Incep să mă neliniștesc pentru ei: eu nu i-am întâlnit nicăiri, timpul e târziu — trebuie să-i căutăm.

— Atunci mama a început să-i spună tulburată cece l-a pus pe gânduri pe păstor. Un om bogat mi-a încredințat mie spre păstrare comorile sale. Acum el le cere înapoi — și cât mi-e de greu să-i-le dau. Inima mi-se rupe de durere dar el este neînduplecat: îmi cere să-i dau ceia ce mi-a împrumutat, și eu n'aș vrea.

— Ce e cu tine? să nudai ceea, ce-ți este dat cu împrumut?
Și păstorul a întrebat din nou: unde sunt copiii?
Soția l-a condus atunci în camera unde zăceau trupușoarele moarte a celor doi copilași.

Văzându-i păstorul, cu o durere adâncă, a strigat:
Pentruce Doamne, pentruce o asemenea încercare?
Atunci soția mângâindu-l îl întrebă cu blândețe:

— Oare eu nu sunt datoare să întorc comoara ce mi-a fost încredințată mie de Dumnezeu? Oare se poate a-ți însuși ca al tău fiind, ceea ce-ți este dat pentru păstrare numai?

Dumnezeu a dat și Dumnezeu a luat—fie numele Domnului binecuvântat.

Trad. pâr. Priveghere

Isuse prea dulce.

Isuse preadulce
La Tine vin acum,
Rătăcit-am Doamne
Pe-al satanei drum.

Mă întorc azi Doamne,
Las drumul cel rău,
Și cu umilință
Vin sub scutul Tău.

Primește-mă Doamne,
Căci sunt chinuit,
De păcate multe
Ce am săvârșit.

Și-mi ajută Doamne
Să veghez mereu
Și de azi'nainte
Să fiu robul Tău.

Gh. Haritoscu

Pentru libertatea alegerilor

D. primministru Armand Călinescu a dat ordin de strictă respectare a legilor.

In zilele de Joi și Vineri vor fi noile alegeri pentru noul Parlament al Țării. Vor lua parte la aceste alegeri toți cetățenii țării cari îndeplinesc condițiile prevăzute de noua lege electorală. D. primministru Armand Călinescu, a dat ordin tuturor polițiilor și jandarmilor ca „în tot timpul alegerilor să

stea departe de orice discuții... dar să vegheze stricta respectare a legilor împiedecând orice acțiune sau propagandă interzisă.“

Vor putea fi aleși numai 258 deputați.

Rezultatul alegerilor îl vom da în numărul viitor.

Ploi mari cu furtuni și inundații

Linii ferate luate de ape — Oameni uciși de trăsnet — Pagube de zeci de milioane

In ultimul timp un val de ploi s'a abătut peste toată țara noastră venind dinspre Apus.

In Ungaria

In Ungaria această furtună a fost deosebit de puternică. Apa umflată de ploi a rupt calea ferată între Kisber și Banhida. In com. Verteskehely puhoaiile au luat 7 case. O femeie de 80 ani și un copil de 10 ani s'au înecat.

La noi

Din Banat, vine știrea că apa râului Caraș s'a revărsat pe o lungime de 5 kilometri. Mai multe comune sunt sub apă. Oamenii au fugit din calea apei cu ce au putut. Calea ferată Oravița-Timișoara a fost luată de puhoai pe o lungime de 1 kilometru. Toată recolta de pe valea Carașului e sub apă.

Deraieri de trenuri

Pe valea Oltului, în urma ploilor căzute săptămâna trecută, o avalanșă de bolovani s'a desprins din munți și s'a prăbușit pe linia ferată între stațiile Jiblea-Lotru, înaintea trecerii trenului personal. Fiind noapte, locomotiva trenului s'a isbit în plină viteză de grămada de bolovani, sărind de pe șine, și mergând 180 metri cu locomotiva deraiată.

Din fericire, n'a fost nici un accident de persoane.

Altă avalanșă de pietri s'au rosto-

golit pe linia ferată Cluj-Turda, pe o întindere de aproape 100 metri.

Uciși de trăsnet

In cursul furtunii din 24 Maiu copilul Const. Țibuleac, din com. Fedreni — Botoșani, a fost ucis de trăsnet pe când păștea vitele la câmp.

Deasemenea au fost uciși femeia Maria Ciuntu din com. Țifești și alți doi locuitori din Bălinești, în timp ce lucrau la câmp.

Ogoare pustite

Ogoarele au suferit mari pagube de pe urma acestor inundații. In special grâul, trântit la pământ abia înspicat, în multe locuri va rămânea sec, fără grăunte.

Și în Polonia

Din țara noastră, valul acesta de ploi și furtună a trecut asupra Poloniei. Sate întregi sunt sub apă și acolo. Calea ferată a suferit stricăciuni în multe locuri. Peste patru mii hectare de sămănături au fost inundate..

Vremuri grele!

Parcă și cerul de sus strigă pe noi prin glasul lui de fulgere și furtuni: Pocăiți-vă!

Dar oamenii sunt orbi și surzi: n'aud acest glas și nu văd Mâna Domnului.

Oare până când?

Răsboiul din China

In loc să se potolească — mai tare se atâță

Pe frontul Chino-Japonez, luptele se în lanț. Și în loc să se potolească focul acesta iscat între chinezi și japonezi se atâță tot mai tare. In portul internațional Kulangsu, japonezii au debarcat fără voia Angliei, Franței și Americii — trupe de ale sale.

Anglia a protestat, și cu ea și celelalte dar fără nici un rezultat. Japonia vrea să mai debarce și alte

trupe. Numeroase vapoare de răsboi japoneze sunt în port și perchezitoanează toate vapoarele engleze și franceze.

Incordarea dintre Japonia și celelalte state, cari se consideră jignite, sporește din ce în ce.

Și nu-i mare lucru ca focul să se aprindă și mai tare.

Pactul Anglo—Franco—Rus

Cele trei țări se leagă între ele să se ajute într'un viitor răsboi.

Ca o urmare a alianței politice și militare care a încheiat-o Italia cu Germania între ele, o astfel de alianță s'a încheiat acum între Anglia, Franța și Rusia.

Pactul acesta are trei puncte mai însemnate în care fiecare dintre cele trei se obligă:

1. Să se ajute împreună când vreuna ar fi atacată direct de altcineva,
2. Să sară împreună în ajutorul unei țări careia i-au dat garanțiile

lor.
3. Să se facă sfaturi între Statele majore ale armatei celor trei țări, pentru a se asigura colaborarea lor într'un viitor răsboi.

Pactul acesta va fi semnat zilele acestea de cele trei țări și el va fi — așa se zice! — garanția mai lungă a păcii în Europa.

O, dar vai de pacea spriginită pe pacte răsboinice. Departe suntem de pacea cea adevărată

Noua lege a învățământului

Reguli noi pentru luminarea tuzuror și tineri și bătrâni

Lumea înaintează din ce în ce tot mai mult. Știința și învățătura sporește mereu și fiecare popor se silește să ție pas cu vremea. Cartea și scrisul au tot mai multă căutare, ca și cei ce le au.—Ai carte, ai parte!— vorba bătrânilor.

Trebuie și noi, să ne silim să nu rămânem tot în neștiință. Procentul celor neștiutori de carte la noi e mult mai mare decât la alții. De aceea conducerea Statului, prin noua lege a în-

vățământului, a înlesnit înființarea de școli noi și de cursuri noi pentru toți cetățenii, până la vrâsta de 40 ani.

Cursuri noi vor fi organizate special după cum va fi nevoie în orice parte a țării.

Prin noua lege se fac multe înlesniri pentru învățământul primar, cași normal, dar se vor aplica cu și mai multă strictețe legea în contra celor ce nu se vor supune.

De toate și de pretutindeni

— **PĂZITI-VĂ DE GLOANTE VECHE.** In com. Ganjani jud. Vlașca, mai mulți săteni au descoperit pe câmp un obuz vechiu, neexplodat, din timpul răsboiului. Unul a luat obuzul spre al arunca, dar a făcut explozie răbind pe 12 locuitori.

Doi din ei Marin Cernat și Petre Rădoi, au murit în drum spre spital. Nu vă jucați cu moartea! Când găsiți astfel de gloanțe îngropați-le încet și adânc în pământ.

— **DANZIGUL** e încă tot un bolovan greu în calea păcii. Frecăturile dintre polonezi și germani din pricina lui, sânt tot mai aspre. Sânt ciocniri zilnice între ei.

Se așteaptă de toți o schimbare. Astfel nu mai poate dura.

— **M. S. REGINA MARY A ANGLIEI.** a suferit un accident de automobil dar fără urmări mai grave, decât câteva sgârieturi pe cap și la un ochiu. Și zilele trecute își sărbătorise al 72-lea an.

— **LĂCUSTE ÎN BULGARIA** Din Bulgaria ne vine știrea ca o mare parte din țară a fost invadată de lăcuste.

In contra lor luptă numeroase echipe de soldați și elevi — fiind ajutați și de marele număr de berze ce au sosit în ultimul timp acolo.

— **PREMIILE PENTRU UCIGAȘI** La Moscova a fost decorați de curând 774 muncitori din fabricile de armament, cari au inventat noi arme.

Și iată așa se dau premiile celor cari luptă pentru distrugerea omeririi.

— **ALEGERI ȘI ÎN UNGARIA.** In cursul zilelor de Duminecă și Luni 28-29 Maiu au avut loc și în Ungaria alegerile parlamentare. La aceste alegeri au candidat 841 deputați din cari au fost aleși 260.

Din 260 mandate, guvernul a obținut 180

— **GERMANIA ȘI DANEMARCA** au încheiat Joi un pact de neagresiune. Până când?

— **DIN SEMNELE VREMII.** Ziarele polone anunța din Danzig că autoritățile Orașului Liber au arestat 32 de „scrutari (cercetători) ai Bibliei“ sectă interzisă pe teritoriul Danzigului. Cei arestați au fost condamnați

la închisoare între 6 săptămâni și 3 ani, „pentru activitate anti-național-socialistă“.

— **VOLUNTARIII ITALIENI DIN SPANIA** Zilele acestea se întorc din Spania 22 mii voluntari italieni cari au luptat pe frontul spaniol. Voluntarii sânt însoțiți de un batalion de soldați spanioli, cari vor defila împreună cu voluntarii italieni, în ziua de 4 Iunie la Roma, prin fața lui Mussolini.

— **1000 AVIOANE LUNAR.** Fabricile tuturor țarilor lucrează fără încetare arme din ce în ce mai multe. Marile fabrici de avioane a Angliei dau pe fiecare lună câte o mie de avioane.

Numărul acestor avioane, în timp de răsboi ar putea fi împătrit, ajungând la peste 40 de mii avioane pe an.

Omenirea se urcă tot mai sus și aleargă tot mai repede spre peire.

— **UN APEL PENTRU PACE** D. Chamberlain primministruul Angliei, luând parte la adunarea generală a bisericii presbiteriene, a făcut un cald apel pentru pace, tuturor șefilor de state. „Recunoaștem că greutățile prin care trecem astăzi — a spus el! — nu pot fi rezolvate cu armele. Trebuie să facem mai mult, să mergem mai departe. Nu mă îndoiesc că apelul nostru de pece va fi auzit“... De cine, dacă cei ce urechi au dar...

— **O SĂPTĂMÂNĂ A ROMÂNIEI** se va începe în 5 Iunie în Olanda. Se vor organiza șezători, conferințe, etc. cu subiecte dela noi.

E un mijloc foarte bun pentru ca străinii să ne poată cunoaște țara.

— **LA PACTUL ANGLO-FRANCO-RUS,** s'a adăugat și Turcia. Aderarea Turciei a stârnit mare vâlvă în aceste țări cari spun acum că „dacă Germania și Italia ar deslănțui un răsboi, ele ar pierde cu siguranță“.

— **EX-REGELE ZOGU** a cerut Angliei să-i primeasca acolo. Sosirea Zogului la Londra se așteaptă peste vreo trei săptămâni.

Iată, așa trece mărirea lumii...

— **LA „LUNA BUCUREȘTILOR“**, în cele două sărbători ale Rusaliilor, Bucureștii a fost vizitat de 15 mii persoane.